

Matematika 1 i 2 za kemičare

rješenja 5. zadataka od 28. kolovoza 2024.

- **Matematika 1** Baza $(\vec{a}, \vec{b}, \vec{c})$ prostora $V^3(O)$ zadana je parametrima $a = 1 \text{ cm}$, $b = 2 \text{ cm}$, $c = 3 \text{ cm}$, $\alpha = \beta = \gamma = 90^\circ$. Dana je jedna jednadžba $x + y + z = 1$ jedne ravnine Π u koordinatnom sustavu određenom s ishodištem O i bazom $(\vec{a}, \vec{b}, \vec{c})$.
 - (a) Odredite koordinate jednog vektora $\vec{n}$ normale te ravnine u zadanom koordinatnom sustavu i izračunajte iznos tog vektora.
 - (b) Odredite jednadžbu ravnine Π i koordinate vektora $\vec{n}$ u Kartezijevom koordinatnom sustavu određenom istim ishodištem O , te ortonormiranim vektorima $\vec{i} = \vec{a}$, $\vec{j}$ koji je istog smjera i obrnute orijentacije od $\vec{c}$, a $\vec{k} = \vec{i} \times \vec{j}$.

Rješenje.

(a) Koordinate vektora normale ravnine Π su $\vec{n} = [1, 1, 1]^*$, ali one se odnose na recipročnu bazu, dakle i recipročni koordinatni sustav. Budući da je zadani (direktni) sustav ortogonalan, znamo da je takav i recipročni te da su vektori recipročne baze istog smjera i orijentacije kao vektori direktne baze. Drugim riječima, $\vec{a}^* = x\vec{a}$, $\vec{b}^* = y\vec{b}$, $\vec{c}^* = z\vec{c}$, za neke pozitivne skalare x , y i z . Ako $\vec{a}^* = x\vec{a}$ skalarno pomnožimo s $\vec{a}$, dobit ćemo $1 = xa^2$, dakle je $x = 1 \text{ cm}^{-2}$. Analogno se dobije $y = \frac{1}{4} \text{ cm}^{-2}$ i $z = \frac{1}{9} \text{ cm}^{-2}$. Stoga je

$$\vec{n} = [1, 1, 1]^* = \vec{a}^* + \vec{b}^* + \vec{c}^* = (\vec{a} + \frac{1}{4}\vec{b} + \frac{1}{9}\vec{c}) \text{ cm}^{-2},$$

odnosno koordinate od $\vec{n}$ u zadanom koordinatnom sustavu su

$$\vec{n} = \left[1 \text{ cm}^{-2}, \frac{1}{4} \text{ cm}^{-2}, \frac{1}{9} \text{ cm}^{-2} \right].$$

Po definiciji je (uočimo da je zbog ortogonalnosti baze $V = abc$)

$$a^* = \frac{1}{V} |\vec{b} \times \vec{c}| = \frac{bc \sin \alpha}{V} = \frac{bc}{abc} = \frac{1}{a} = 1 \text{ cm}^{-1}.$$

Analogno se zbog ortogonalnosti baze dobije $b^* = \frac{1}{b} = \frac{1}{2} \text{ cm}^{-1}$ i $c^* = \frac{1}{c} = \frac{1}{3} \text{ cm}^{-1}$. Stoga je:

$$\begin{aligned} |\vec{n}| &= \sqrt{\vec{n} \cdot \vec{n}} = \sqrt{(\vec{a}^* + \vec{b}^* + \vec{c}^*) \cdot (\vec{a}^* + \vec{b}^* + \vec{c}^*)} = \\ &= \sqrt{(a^*)^2 + (b^*)^2 + (c^*)^2} = \sqrt{1 + \frac{1}{4} + \frac{1}{9}} \text{ cm}^{-1} = \frac{7}{6} \text{ cm}^{-1}. \end{aligned}$$

(b) Sad gledamo Kartezijev koordinatni sustav određenom istim ishodištem, te ortonormiranim vektorima $\vec{i} = \vec{a}$, $\vec{j}$ koji je istog smjera i obrnute orijentacije

od $\vec{c}$, a $\vec{k} = \vec{i} \times \vec{j}$. Dakle, $\vec{j} = -u\vec{c}$ za neki pozitivan broj u i mora biti $|\vec{j}| = |-u\vec{c}| = u c = 1 \text{ cm}$, dakle $u = \frac{1}{3}$, odnosno $\vec{j} = -\frac{1}{3}\vec{c}$. Naposljetku, $\vec{k} = \vec{i} \times \vec{j}$ mora biti, po definiciji vektorskog produkta i vektora $\vec{i}$ i $\vec{j}$, istog smjera i orijentacije kao $\vec{b}$. Dakle, $\vec{k} = v\vec{b}$ za neki pozitivan broj v i mora biti $|\vec{k}| = |v\vec{b}| = v b = 1 \text{ cm}$, dakle $v = \frac{1}{2}$, odnosno $\vec{k} = \frac{1}{2}\vec{b}$.

Ravnina Π koordinatne osi zadanog sustava siječe u točkama $(1, 0, 0)$, na udaljenosti 1 cm od ishodišta, $(0, 1, 0)$, na udaljenosti 2 cm od ishodišta i $(0, 0, 1)$, na udaljenosti 3 cm od ishodišta. Stoga u sustavu određenom bazom $(\vec{i}, \vec{j}, \vec{k})$ siječe koordinatne osi redom u točkama $(1, 0, 0)$, $(0, -3, 0)$ i $(0, 0, 2)$, pa joj je jednadžba u tom koordinatnom sustavu

$$\frac{x}{1} + \frac{y}{-3} + \frac{z}{2} = 1.$$

Iz prethodnog vidimo da su sad koordinate od $\vec{n}$ jednake

$$\begin{aligned} \vec{n} &= 1 \text{ cm}^{-2} \vec{a} + \frac{1}{4} \text{ cm}^{-2} \vec{b} + \frac{1}{9} \vec{c} = 1 \text{ cm}^{-2} \vec{i} + \frac{1}{4} \text{ cm}^{-2} \cdot 2\vec{k} + \frac{1}{9} \text{ cm}^{-2} \cdot (-3\vec{j}) = \\ &= \left[1 \text{ cm}^{-2}, -\frac{1}{3} \text{ cm}^{-2}, \frac{1}{2} \text{ cm}^{-2} \right]. \end{aligned}$$

- **Matematika 2** Mladi fizikalni kemičar[™] u udžbeniku fizikalne kemije pronašao je definiciju jedne termodinamičke veličine:

$$\pi_T = \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right)_T.$$

U istom je udžbeniku pronašao i sljedeću jednadžbu:

$$\pi_T = T \left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_V - p.$$

Uz tu jednadžbu našao je bilješku da se njezin izvod nalazi u trećem poglavlju dotičnog udžbenika i da se u njemu koristi veličina definirana s $A = U - TS$, no neki zaljubljenik (ili -ica) u kemijsku termodinamiku istrgnuo je cijelo treće poglavlje iz primjerka udžbenika kojeg posjeduje naš mladi fizikalni kemičar[™]. S druge strane, s obzirom da je naš fizikalni kemičar mlad, nije tako davno položio matematiku te se odlučio sâm okušati u izvodu. Formula koje se sâm uspio sjetiti je kombinacija diferencijalnih oblika prvog i drugog zakona termodinamike s definicijom volumnog rada:

$$dU = -p dV + T dS.$$

Također, on zna da su sve veličine (varijable) u gornjim formulama (T , p , V , U , A , S , π_T) funkcije stanja. Kako je mladi fizikalni kemičar[™] iz definicije π_T izveo jednadžbu $\pi_T = T \left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_V - p$?

Rješenje:

U je funkcija stanja, dakle je $dU = -p dV + T dS$ egzaktna pa po definiciji egzaktnog diferencijala dobijemo $p = - \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right)_S$, $T = \left(\frac{\partial U}{\partial S} \right)_V$.

Iz definicije A je $dA = -p dV - S dT$. To je isto egzaktni diferencijal, pa iz Eulerovog uvjeta dobijemo $\left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_V = \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_T$.

Slijedi $\pi_T = \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right)_T = \{ \text{promjena varijabli funkcije } U \text{ s } T \text{ i } V \text{ na } S \text{ i } V, \text{ lančano pravilo} \} = \left(\frac{\partial U}{\partial S} \right)_V \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_T + \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right)_S \left(\frac{\partial V}{\partial V} \right)_T = T \left(\frac{\partial p}{\partial T} \right)_V - p.$